Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Καρόλου Γραικοῦ Εἰσηγητής
Πρὸς τοὺς δανειστὰς τῆς αὐτῆς πτωχεύσεως

Εἰδοποιεῖσθε ὅτι δι' ἀποφάσεώς μας παρετάθη ἡ πρὸς κατάθεσιν τῶν δικογράφων ὑμῶν καὶ ἐπαλήθευσιν τῶν πιστώσεών σας ταχθεῖσα καὶ λήξασα προθεσμία, ἐπὶ δέκα ἡμέρας εἰσέτι. καὶ καλεῖσθε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἀθήνησι τῇ 24 Νοεμβρίου 1881
Ὁ Εἰσηγητὴς Πρωτοδίκης
Β. Α. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα
Ἀθήνησι, αὐθημερὸν
Ὁ ὑπογραμματεὺς
(Τ. Σ.) Α. Κυριακίδης.

Τροφὸς (παραμάνα) ὑγιεστάτη, νεωτάτη καὶ ἀρτιγεννὴς ζητεῖ οἰκίαν. Πληροφορίαι παρὰ τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Δίξωνος ὁδὸς Σοφοκλέους παρὰ τὰ δικαστήρια, ὅπου διαμένει.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 96 **Π. ΨΙΜΙΚΑΚΗ** ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 96

Διὰ τοῦ τελευταίου ἐξ Εὐρώπης ἀτμοπλοίου, ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ῥηθὲν κατάστημα, διάφορα εἴδη ὡρολογίων τοῦ κόλπου, τραπέζης καὶ τοίχου ὡς καὶ ἐγερτήρια, εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς, ἤτοι:

Χρυσᾶ τοῦ κόλπου παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Ἀργυρᾶ ἐπίσης παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους ἀπὸ δρ. 60 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 15 καὶ ἄνω. Τοῦ τοίχου κούκους ἀπὸ δραχ. 25 καὶ ἄνω. Ἐγερτήρια παντὸς εἴδους ἀπὸ δραχ. 12 καὶ ἄνω.

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
CHIRURGIEN DENDISTE

Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλ. ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ. 6

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΒΙΕΝΝΑΙΑ
ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἀρίστης ποιότητος καὶ νέου τελειοτάτου συστήματος πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀριστ. Δ. Παππᾶ.
Ὁδὸς Καπνικαρέας.

ΟΙΝΟΣ ΡΗΤΙΝΙΤΗΣ

1 δρ. ἡ μπότζα — ἡ ὀκᾶ λεπ. 50

ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῶν
ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΩΝ
ἀπέναντι τῆς βρύσεως Λέκα.

ΦΑΡΜΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν. ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ

3 — Ὁδὸς Κολοκοτρώνη — 3

Ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται συγκαταβατικῶς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ χημικὰ προϊόντα. Πρὸς τούτοις, **Ἐγκόλπια** ἰατρικά, **Μητροσκόπια, Κολεοσκόπια, Στηθοσκόπια, Θερμόμετρα** ἰατρικά, **Ἐγχυτήρια** τοῦ Πραβάζ, **Σικυοσχάσται, Καυτηριοφόρα, Βελόναι** χειρουργικαί, **Καθετῆρες** Νο 1—12, **Μητρεγχύται, Ψυχαστῆρες, Πεσσοί, Σωλῆνες** ἐλαστικοί, **Κλύσματα** διὰ πᾶσαν χρῆσιν, **Θερμόμετρα** λουτρῶν, **Θηλαὶ** μαστῶν ἐλαστικαί, **Θήλαστρα, Γαλακτουλκοὶ** ὑέλινοι καὶ ἐλαστικοί, **Ὀμφαλοειδέσμοι, Κηλεπίδεσμοι** καὶ **ἀνα-ζῶστροι, Κύσται** διὰ πάγον, **Προσκεφάλαια** ἐλαστικά, **Περικνημιδες** καὶ ζῶναι ἐλαστικαί, **Οὐροδόχοι** ἐλαστικοί, **Ζυγοί**, σταθμά, καὶ λιάρια καὶ σπάθαι ὀστέϊνα. 8

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΧΡ. Ι. ΓΕΩΡΓΙΛΔΟΥ
Ἀπέναντι τῆς Ὡραίας Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ γνήσιον τοῦτο κατάστημα ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν πίλων, ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὁποίων ἔχει ἀποκτήσει πλέον τὴν πρώτην ὑπόληψιν παρὰ τῷ Στρατῷ, κατασκευάζονται καὶ **κασκέτα** (κοῦκοι) περὶ τῆς κομψότητος, στερεότητος καὶ εὐθυνίας τῶν ὁποίων δύναται πᾶς τις νὰ πεισθῇ.

Τὸ κατάστημα τοῦτο χορηγεῖ εἰς τοὺς ἐμπορευομένους τὸ εἶδος τοῦτο ὅσην ποσότητα ἂν θέλωσιν ἐξ αὐτῶν. [Γ24*—6]

ΚΟΥΡΕΙΟΝ καὶ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

Κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελᾶ.

Εἰς τὸ γνωστὸν κουρεῖον καὶ μυροπωλεῖον τοῦ κ. Φ. Γεωργαντᾶ, ἐκομίσθησαν προσφάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων μυρεψείων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς κομμωτικῆς.

Ἀρώματα, ἔλαια, σάπωνες, παχύμυρα, βαφαὶ τριχῶν, κόνεις, ὕδατα καλυντικά.

ΕΚΛΟΓΗ ΠΟΙΚΙΛΗ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΗ.

Τιμαὶ πλέον ἢ συμφέρουσαι 25 % ὀλιγώτερον τῶν συνήθων. Εἰς τοὺς χονδρικῶς ἀγοράζοντας ἔκπτωσις μεγαλειτέρα.

Σάπων γλυκερίνης Ἀγγλίας εἰς ῥάβδους δράμια 75 φρ. 1
» **Old Bromm Winsor** » » » 85 δρ. 1
(18*—γ)

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΑΛΕΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
Η ΑΦΘΟΝΙΑ
ΑΝΤ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὸ ἀλευροπωλεῖον τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ παραπλεύρως τοῦ Δημαρχικοῦ καταστήματος κατασκευάζεται ἄρτος Α'. ποιότητος Σεμιγδαλίτης καὶ ἄλευρα πάσης ποιότητος, πάσταις καὶ ἅπαντα τὰ διὰ τὰς οἰκίας χρειώδη. Ὅθεν οἱ προσερχόμενοι θέλουσιν μένει εὐχαριστημένοι ἀπό τε τὴν **τιμὴν** καὶ **ποιότητα.** [19ι——ε']

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΜΒΑΚΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ. Χ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Ἀριθ. 152.—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—**Ἀριθ. 152.**
πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Καπνοπωλείῳ καὶ Ταμβακοπωλείῳ εὑρίσκονται πάντα τὰ εἴδη τῶν καπνῶν Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος πασῶν τῶν ποιοτήτων.

ΣΙΓΑΡΕΤΑ
παντὸς εἴδους ἀπὸ καπνὸν
Γενιτζέ, Καβάλας, Σαμψοῦντος καὶ Ἑλλάδος.

ΤΑΜΒΑΚΟΙ
Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Ἀμερικῆς καὶ Ἑλλάδος.

ΤΑΜΒΑΚΟΘΗΚΑΙ
ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΙ. ΠΙΠΑΙ, ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΑ, ΠΟΥΡΑ, ΣΙΓΑΡΑ
καὶ πᾶν τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον πρὸς κάπνισμα.
καὶ τὰ πρὸς ἐναπόθεσιν καὶ διατήρησιν τούτων ἀναγκαῖα ἀγγεῖα
τούτων τιμαὶ μέτριαι.

Ρ. ΦΑΡΑΤΖΗΣ
Ὀδοντοϊατρός.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος, ἀπέναντι τῶν ἀνακτόρων παραπλεύρως τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας οἰκίᾳ Ῥάλλη

ΕΝΘΕΣΙΣ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ὀδοντοστοιχίαι καὶ ὀδόντες ἁπλοῖ ἄνευ ἀγκυλῶν καὶ ἄνευ ἐλατηρίων.
Προθετικαὶ σκευασίαι διὰ τὸν οὐρανίσκον.
Ὀδόντες ἐπὶ τῶν ῥιζῶν στηριζόμενοι.
Καθαρισμὸς τῶν ὀδόντων καὶ ἀφαίρεσις τοῦ ταρτάρου.
Ἔμφραξις τῶν σεσηπότων ὀδόντων διὰ διαφόρων οὐσιῶν διὰ τοῦ καλλίστου καὶ ταχυτάτου τῶν μέσων τῆς ὀδοντοϊατρικῆς.

Τιμαὶ μέτριαι. [17κε—δ']

Ὁ κύριος **Λεοπόλδος** [illegible] ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τοῦ γνωστοῦ καὶ τόσον ἐπαξίως «ΤΗ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ» ἀφιερωμένου ἐπιπλοπωλείου γνωστοποιεῖ εἰς τὴν πολυάριθμον καὶ ἐκλεκτὴν αὐτοῦ πελατείαν, ὅτι ἐπιθυμῶν νὰ εὐχαριστῇ καθ' ὅλα τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς, μετεκαλέσατο ἐξ Εὐρώπης καὶ προσέλαβε εἰς τὸ κατάστημά του τέσσαρας ἔτι ἐπιτηδειοτάτους ἐπιπλοστρώτας. Ἐκόμισε δὲ καὶ πλουσιωτάτην συλλογὴν ὑφασμάτων πρὸς ἐπίστρωσιν ἐπίπλων καὶ πλείστους ὅσους σκελετοὺς τοιούτων, τῶν τελευταίων συρμῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες, θὰ εὕρωσιν ἐν τῷ Καταστήματί του καὶ καθέκλας ψαθοπλέκτους εἰς τιμὰς ἐκτάκτως συγκαταβατικάς. [1η—ε']

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΛΑΜΑΚΗ

(Ἀντικρὺ τοῦ κήπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν)

Πλουτισθὲν ἀρτίως ἐκ τῶν καλλίστων εὐρωπαϊκῶν καταστημάτων ἄριστα μηχανήματα καὶ χημικὰς σκευασίας δέχεται καὶ ἐκτελεῖ παντὸς εἴδους ἐργασίας ἤτοι:

Ἀντιγραφὰς ἀπὸ μικρῶν φωτογραφιῶν εἰς μεγάλας, ἐλαιογραφιῶν, τοποθεσιῶν, μνημείων, κήπων, ἀγαλμάτων, εἰκόνων δὲ ἡμερολόγια καὶ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα, χειρόγραφα κτλ. Φωτογραφήσεις ἀτόμων οἱασδήποτε ἡλικίας ΑΚΑΡΙΑΙΩΣ.

Παρὰ μόνῳ τῷ καταστήματι τούτῳ ἐκομίσθη πρῶτον ὄντως ἐν Ἑλλάδι μηχανὴ πρὸς ἐκτέλεσιν μικροσκοπικῶν φωτογραφιῶν ἐν εἴδει γραμματοσήμου διὰ χρῆσιν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, ἐπισκεπτηρίων κτλ. πρὸς δρ. ν. 3 τὴν δωδεκάδα καὶ δρ. ν. 15 τὴν ἑκατοστύα.

Τὰ ἔργα ἐκτελοῦνται ἐπὶ τοῦ ἐκλεκτοτέρου ἀμερικανικοῦ χάρτου καὶ ἐστιλβωμένου.

Ἐργάζεται ὑπὸ οἱανδήποτε ἀτμοσφαιρικὴν κατάστασιν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι 4 μ. μ. καθ' ἑκάστην.

Τιμὴ τῶν φωτογραφιῶν συνήθους μεγέθους δρ. ν. 8 ἢ 12 ἀς.

Σχολὴ φωτογραφικὴ ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι.

Γίνονται δεκταὶ ἐργασίαι καὶ ἐκτὸς τοῦ καταστήματος. [1 4*—ε']

ΕΣΙ ΤΟ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ
Κ. Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΟΥ

Ἐκομίσθησαν

ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως διάφορα εἴδη χρήσιμα ἀπολύτως εἰς τοὺς πάσχοντας, ἤτοι **οὐροδοχεῖα** γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν, γερόντων καὶ κατακοίτων, **ψυκτῆρες πουλδορεζατὲρ** διαφόρων εἰδῶν, **προσκέφαλα** ἀέρος, **δέματα** διαφόρων εἰδῶν, **κλύσματα** καὶ πλεῖστα ἄλλα εἴδη φαρμακευτικῶν εἰδικοτήτων.

Ἅπαντα δὲ γνήσια καὶ εἰς τιμὰς μετρίας

Κάτωθι τῆς οἰκίας Μπαλάνου παρὰ τὰ Χαυτεῖα. [15*—ς'.]

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ

ΚΑΠΝΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Π. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΥ

Ἐπὶ τῆς οἰκίας Σπ. Λάμπρου πρώην Μελᾶ.

30—ΟΔΟΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ—30

Τὸ ῥηθὲν Καπνεμπορικὸν Κατάστημα [illegible] ΠΙΠΑΣ [illegible] ΤΣΙΓΑΡΟΘΗΚΑΣ, ΚΑΠΝΟΘΗΚΑΣ [illegible]

Τιμαὶ λίαν μέτριαι.

ΤΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΑΡΓΙΛΕΔΕΣ ΝΕΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ 26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............ Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........ » » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............ Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ...... Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—Ἀριθμὸς 1097

ΑΘΗΝΗΣΙ, — 28 Νοεμβρίου 1881 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 8 Δεκεμβρίου.—Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἐν Ἰρλανδίᾳ πρόκειται ν' αὐξηθῇ κατὰ 1000 ἄνδρας.

Ἐκ Βιέννης τηλεγραφεῖται, ὅτι στενὴ ὑφίσταται συνεννόησις μεταξὺ τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Αὐστρίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας σχετικῶς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἡ συνεννόησις αὕτη ὡς βάσιν ἔχει τὴν διατήρησιν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

REUTER

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον καταφύγιον τῆς πέραν τῶν ἐσκαμμένων ἐξελθούσης κεντρικῆς ἐξουσίας. Δυνατὸν καὶ ἄλλα μέτρα αὐτῆς νὰ ἴδωμεν παρασκευαζόμενα· τίς οἶδε, ἐὰν δὲν ἤρχετο ἁρμονικῶς εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτῆς καὶ μία αἰφνηδία νυκτερινὴ σύλληψις τῶν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀσπόνδων καθισταμένων ἐχθρῶν της. Ἀλλ' εἴπομεν, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς εἶναι τὸ τελευταῖον καταφύγιον, χωρὶς νὰ ἀποκλείσωμεν τὰ λοιπά, καὶ μάλιστα ἀπ' ἐναντίας προκαλοῦντες ὅλα. Ἡμεῖς θέλομεν ἐκκαθάρισιν, καὶ γνωρίζομεν ὅτι ἐκκαθάρισις ἔρχεται μὲ τὸ τέλος τῶν ποικίλων αὐτῶν συναιτερισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκμυζῶσιν ἀπὸ τόσων σημείων τὴν κακοδαιμονοῦσαν ἐπικράτειαν.

Μὴ φαντασθῇ τις, ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις εἶναι δεδομένη εἰς τὴν τετριμμένην τῆς πολιτικῆς πορείαν. Δύνανται νὰ φωνάζουν μέχρις ἑβδόμου οὐρανοῦ οἱ ἐξ οἱουδήποτε ἐλατηρίου πονοῦντες ἐπὶ τῇ ἀρχῆθεν διατυπωθείσῃ παρ' ἡμῶν ἰδέᾳ, ἀλλ' αὕτη εἶναι ἐγκεχαραγμένη εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δεινῶν αὐτῶν δὲν θέλει γίνει εἰμὴ διὰ τῆς καθαρᾶς καὶ οὐχὶ διὰ τῆς τετριμμένης ἀντιπολιτεύσεως. Τί ἐννοοῦμεν μὲ τὴν καθαρὰν ἀντιπολίτευσιν εἶναι ἤδη ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου γνωστόν. Καθαρὰ ἀντιπολίτευσις εἶναι ἡ ἀντιπολίτευσις τῶν ἰδεῶν καὶ ὄχι τῶν προσώπων. Καθαρὰ ἀντιπολίτευσις εἶναι ἡ στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν δικαίων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ἀγαθῶν.

Μᾶς λέγουν: ἡ καθαρά σας ἀντιπολίτευσις δὲν εἶναι κοινοβουλευτική· ἀλλ' ἀπαντῶμεν, ὅτι διὰ τοῦτο θέλομεν νὰ τὴν καταστήσωμεν τοιαύτην. Τὸ πρόγραμμα ἡμῶν εἶναι νὰ εἰσαχθῶσιν ἐν τῇ μελλούσῃ Βουλῇ ὅσον ἐνδέχεται πλείονες ἀντιπρόσωποι καθαρῶν καὶ ἀδεσμεύτων φρονημάτων.

Ὅταν ἠχήσῃ ἐν τῇ Βουλῇ ὁ λόγος τῆς ἀληθείας, οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες θὰ αἰσθανθῶσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἁγίου τῆς ψυχῆς των θυσιαστηρίου, καὶ θὰ πράξουν κατὰ τὴν συνείδησιν τῶν τιμίων ἀνδρῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ μόνην στηρίζεται τὸ ἐθνικὸν θάῤῥος.

Τὸ ἔθνος λοιπὸν εὑρίσκεται εἰς κρισιμώτατον τῇ ἀληθείᾳ σημεῖον τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ζωῆς, διότι εἰς αὐτὸ ἀπόκειται νὰ ἀποφανθῇ, ἐκ τῆς ἐνώπιόν του τεταγμένης ἐκλογικῆς κάλπης, τί ζητεῖ διὰ τὸ περαιτέρω μέλλον. Ἐὰν ζητῇ ὅ,τι μέχρι τοῦδε εὗρε, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν ὁδόν. Ἐὰν ζητῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ καρδία σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ περιλαμβάνει εἰς τοὺς διαῤῥηγνύοντας τὸ ἐθνικὸν στῆθος παλμούς, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀνοίξῃ γενναίως νέαν ὁδόν, νὰ ῥίψῃ τὰ χώματά της ἐπὶ τῆς παλαιᾶς καὶ νὰ στήσῃ ἐπὶ τοῦ σωροῦ αὐτῶν μνημεῖον ἀναθέματος.

Ἀκούσατέ μας, σεῖς οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι ζωογονεῖτε τὰς ἐλπίδας τὰς ἐθνικάς· ἀκούσατέ μας, σεῖς οἱ κατασκευάζοντες διὰ τοῦ ἱδρῶτος τὰς περιουσίας σας· ἀκούσατέ μας, σεῖς οἱ ἐμβάπτοντες τὸν ἄρτον τῆς πενίας ἐν τῇ ἀθανασίᾳ τῆς τιμῆς· ἀκούσατέ μας, ἐργάται τῶν καλῶν ἔργων καὶ δημιουργοὶ τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἐφοδίων τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἀκούσατέ μας: ματαιοπονεῖτε, ἐπὶ ἄμμου κτίζετε, ἐὰν ἡ ὁριστικὴ φιλοδοξία σας ἦναι πῶς νὰ γεμίζητε μόνον τὴν κυψέλην μέλι. Ὅλαι αἱ συγκαταβάσεις ἔχουν τὰ ὅρια αὐτῶν, ὅλαι αἱ ἐπιείκειαι καὶ αἱ χάριτες εὑρίσκουν τὸ ἀναγκαῖον τέρμα.

Καὶ δὲν ἀπαιτεῖται, εἰμὴ νὰ παραστῇ τις ἐνώπιον τῆς ἐνστίκτου δικαιοσύνης τῶν μελισσῶν, ὅπως πεισθῇ ὅτι ἡ ἀνοχὴ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐν κυψέλῃ κηφῆνας εἶναι τοῦ θειοτέρου δικαίου εἰκών. Ἡ καθαρὰ ἀντιπολίτευσις δὲν ἔχει ἄλλην σημαίαν. Βλέπει τὸν θεῖον δάκτυλον, κύπτει εὐσεβῶς ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, δὲν θέλει ὀκνήσει νὰ ἐγείρῃ τὸν βραχίονα, τὸν φοβερὸν βραχίονα τοῦ ὑπερτάτου τῆς πολιτείας νόμου, ὅπως πατάξῃ τοὺς κηφῆνας τοὺς κατατρώγοντας τὸ ἐθνικὸν ἀγαθόν.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ὁ ἐν Βόλῳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων Νέων» τοῦ Λονδίνου περιγράφων διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὴν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατάληψιν τοῦ ἕκτου διαμερίσματος τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα προσαρτηθεισῶν ἐπαρχιῶν προστίθησι καὶ τὰ ἑξῆς.

«Ὁ ἥλιος τῆς 2|14 Νοεμβρίου ἐφώτισε 300,000 ἐλευθερωθέντων ἀνθρώπων, ἀπαλλαχθέντων ἐκ τοῦ κτηνώδους δεσποτισμοῦ πέντε αἰώνων. Τοῦ λοιποῦ ἡ Θεσσαλία καταδικάζεται εἰς τὸν τακτικὸν βίον πεπολιτισμένης κοινότητος. Οἱ γραφικοὶ ἀλλ' ἁρπακτικοὶ ζαπτιέδες δὲν θέλουσι πλέον ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἀκορέστου καϊμακάμη καὶ τοῦ δεσποτικοῦ βαλῆ· οὔτε δὲ ἡ ζωὴ τοῦ χωρικοῦ καὶ ἡ τιμὴ τῶν γυναικῶν θέλουσιν εἶναι πλέον εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἀτιθάσσων γκέγκιδων τῆς Ἀλβανίας ἢ τῶν ἀγρίων ζεϊμπέκιδων τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ τουρκικὴ κακοδιοίκησις καὶ ἡ στασιμότης θέλουσιν ἀντικατασταθῆ ὑπὸ τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς προόδου. Τὸ ἐπιχειρηματικὸν τῶν ἰδιωτῶν πνεῦμα κατενόησεν ἤδη τὰς ζωτικὰς τῆς χώρας ἀνάγκας, καὶ οἱ μηχανικοὶ ἤρξαντο ἤδη ἐργαζόμενοι διὰ τὸν σιδηρόδρομον, ὅστις πρόκειται νὰ συνενώσῃ καὶ τὰ πλέον ἀπομεμακρυσμένα τῆς ἐπαρχίας ταύτης μέρη μετὰ τοῦ Βόλου, ἑνὸς τῶν λαμπροτάτων τῆς Μεσογείου λιμένων. Τράπεζαι καὶ ἄλλα καταστήματα, ἅτινα εἶναι προωρισμένα νὰ προαγάγωσι τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν τοῦ τόπου, διοργανίζονται ἤδη. Πάντα ὅμως ταῦτα δὲν ἀπεκτήθησαν ἄνευ ἀγῶνος. Διεθνεῖς φιλοδοξίαι καὶ ζηλοτυπίαι ἐπλήρουν τὸ χάσμα, τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Δὲν δύναμαι δὲ νὰ μὴ προσθέσω ἐνταῦθα ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ προξενικοῦ σώματος ἐν γένει, καὶ περὶ τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖον τοῦτο διεδραμάτισε κατὰ τὰ μόλις τελεσθέντα γεγονότα. Πρόξενός τις, ὃν τελευταῖον ἠρώτησα ἐὰν ἐσκόπευε νὰ μείνῃ ἐν Βόλῳ μετὰ τὴν κατάληψιν, ὑψώσας τοὺς ὤμους ἀνεφώνησε, «Διατί νὰ μείνω; Ποίαν σπουδαιότητα θέλω ἔχει τότε;» Ἡ λέξις «σπουδαιότης» ἐξηγεῖ τὰ πάντα.

Ὁ πρόξενος ἐν Τουρκίᾳ κέκτηται σπουδαιότητα καὶ συχνάκις ἐπιῤῥοὴν μείζονα πολλῶν ἀνωτέρων δημοσίων λειτουργῶν ἐν ἄλλαις χώραις. Δύναται νὰ φέρηται ἀλαζονικῶς πρὸς τὸν καϊμακάμην καὶ ν' ἀπολύῃ τῆς ὑπηρεσίας τὸν βαλῆν δι' ἑνὸς ψιθυρίσματος. Ὁ μὲν Τοῦρκος ὑπακούει, εἰ καὶ μισεῖ καὶ φοβεῖται αὐτόν· ὁ δὲ ταλαίπωρος χριστιανὸς ἐκλιπαρεῖ τὴν εὔνοιαν ἢ τὴν προστασίαν αὐτοῦ. Ἐν ἄλλαις χώραις οἱ πρόξενοι οὐδεμίαν κέκτηνται «σπουδαιότητα», ἀφιεροῦντες ἀποκλειστικῶς τὴν προσοχὴν αὐτῶν εἰς ζητήματα πλοίων, εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν δυστυχούντων συμπατριωτῶν αὐτῶν καὶ τοιαῦτα ἀσήμαντα συμφέροντα. Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους οἱ πρόξενοι τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐνταῦθα ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς καὶ ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐν γένει, ἀείποτε ἀντέστησαν κατὰ τῆς χειραφετήσεως τῶν ὑποδούλων λαῶν. Μονομερεῖς καὶ ἀπατηλαὶ ἐκθέσεις ἐστέλλοντο εἰς τὰς κυβερνήσεις, καὶ οἱ περιηγηταί, οἵτινες ἐπεσκέπτοντο τὴν χώραν, διεβεβαιοῦντο, ὅτι δὲν ἀπῃτεῖτο ἄλλο τι εἰμὴ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ὑπάρχοντος βαλῆ ἢ τοῦ καϊμακάμη, ὅπως οἱ χριστιανοὶ τῆς περιφερείας αὐτῶν καταστῶσιν οἱ εὐτυχέστατοι καὶ πιστότατοι τοῦ Σουλτάνου ὑπήκοοι. Τὸ πᾶν ὅμως ἦτο ψεῦδος, καὶ τὰ πρόσφατα γεγονότα ἀποδεικνύουσι

73=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=73

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ — ΑΝΤΕΠΙΦΟΡΑ

Ὁ Ἀγιάννης ἔλαβε μεταξὺ τῶν δύο του χειρῶν τὴν κεφαλὴν τῆς κεκοιμημένης καὶ τὴν διώρθωσεν ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, ὡς θὰ ἔπραττε μήτηρ πρὸς ἴδιον τέκνον· ἔπειτα ἔδεσε τοὺς θώμιγγας τοῦ χιτῶνός της, καὶ ἔκρυψε τὴν κόμην της ἐντὸς τῆς καλύπτρας. Τούτων γενομένων, τῆς ἔκλεισε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ μορφὴ τῆς Φαντίνης κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐφαίνετο παραδόξως φαεινή. Ὁ θάνατος εἶνε ἡ εἴσοδος εἰς τὸ φῶς τὸ ἄπλετον.

Ἡ χεὶρ τῆς νεκρᾶς ἐκρέματο ἔξω τῆς κλίνης. Ὁ Ἀγιάννης ἐγονυπέτησεν, ἔλαβε τὴν χεῖρα ἐκείνην, τὴν ἤγειρεν ὀλίγον, καὶ τὴν ἠσπάσθη. Ἔπειτα δὲ ἀνορθωθείς, ἐστράφη πρὸς τὸν Ἰαβέρην, καί, — Τώρα, τὸν εἶπεν, εἶμαι εἰς τὴν ἐξουσίαν σου.

Ε'.

ΤΑΦΟΣ ΠΡΟΣΗΚΩΝ

Ὁ Ἰαβέρης ἤγαγε τὸν Ἀγιάννην εἰς τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως.

Ἡ φυλάκισις τοῦ κ. Μαγδαληνῆ ἐπροξένησεν εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ.. ἀπερίγραπτον ἐντύπωσιν. Θλιβόμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ κρύψωμεν ὅτι ὅλοι ἐν γένει, ἅμα ἀκούσαντες ὅτι αὐτὸς ὑπῆρξέ ποτε κατάδικος ἐν κατέργῳ, τὸν ἐγκατέλιπον. Ἐντὸς δύο ὡρῶν, ἐλησμονήθησαν ὅσα ἔπραξε καλὰ εἰς τὸν τόπον, καὶ πλέον δὲν ἦτον ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἄλλο τι, εἰμὴ κακοῦργος. Δίκαιον ὅμως εἶνε νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἠγνόουν εἰσέτι οἱ κάτοικοι τὰ διατρέξαντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀράσσου. Καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν, δὲν ἤκουέ τις εἰς τὴν πόλιν, ἢ ὁμιλίας ὡς τὴν ἑξῆς.

— Τὰ ἐμάθετε; Ἦτον κατάδικος τῶν κατέργων. — Ποῖος; — Ὁ δήμαρχος. — Τί μὲ λέγετε! ὁ κ. Μαγδαληνῆς! — Ναί. — Ἀληθινά; — Ναί, καὶ οὔτε ὠνομάζετο Μαγδαληνῆς· ἔχει ἕνα φρικτὸν ὄνομα· Ἀγάνης, Τηγάνης, Σογιάνης. — Κύριε ἐλέησον! — Τώρα τὸν ἔχουν ὑπὸ κράτησιν. — Ὑπὸ κράτησιν! — Πρὸς τὸ παρόν, τὸν ἔβαλαν εἰς τὴν φυλακὴν τῆς πόλεως, ἕως νὰ τὸν μεταφέρουν. — Νὰ τὸν μεταφέρουν! Θὰ τὸν μεταφέρουν; Ποῦ θὰ τὸν μεταφέρουν; — Θὰ τὸν δικάσουν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον διὰ μίαν κλοπήν, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἄλλοτε ἐν μέσῳ τοῦ δρόμου. — Καλὰ τὸ ἔλεγα! Τί νὰ σὲ εἰπῶ; Ἐγὼ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον, ὅταν τὸν ἔβλεπα τόσον ἀγαθόν, τόσον τέλειον, τόσον ἀνεπίληπτον, ἐδίσταζα πάντοτε. Δὲν ἤθελε νὰ δεχθῇ τὸ παράσημον τῆς λεγεῶνος, ἔδιδε χρήματα εἰς τὰ παιδιὰ ὅπου ἀπαντοῦσεν εἰς τὸν δρόμον. Ὑποπτεύθηκα πάντοτε ὅτι ὑποκάτω ἀπ' αὐτὰ ὅλα θὰ ὑπῆρχε κάποια κακὴ ἱστορία.

Εἰς τὴν ἀνωτέραν μάλιστα κοινωνίαν, τὰ τοιαῦτα σχόλια ἐπῆραν καὶ ἔδωσαν.

Οὕτω διελύθη εἰς τὴν Μ. ἐπὶ Μ... τὸ φάσμα ὁ ἐκλήθη Κύριος Μαγδαληνῆς. Μόνον τρεῖς ἢ τέσσαρες ψυχαὶ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἐπέμεινον εἰς τὴν μνήμην ταύτην πισταί. Ἡ γραῖα θυρωρός, ἥτις τὸν εἶχεν ὑπηρετήσει, ἦτον ἐξ αὐτῶν. Τὴν ἑσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ ἀγαθὴ γυνὴ αὐτὴ ἐκάθητο εἰς τὸ πλησίον τῆς θύρας δωμάτιόν της, τεθορυβημένη εἰσέτι καὶ μυρία σκεπτομένη θλιβερά. Τὸ ἐργοστάσιον εἶχε μείνει κλειστὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν· ἡ μεγάλη θύρα τῆς αὐλῆς του ἐκλειδώθη ἔνδοθεν· ἡ ὁδὸς ἦτον ἐρήμη. Ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἔμεινον μόναι αἱ δύο καλογραῖαι, ἡ ὁσία Περπέτουα καὶ ἡ ὁσία Σεμπλιτία, ἀγρυπνοῦσαι πλησίον τοῦ σώματος τῆς Φαντίνης.

Καθ' ἣν ὥραν ὁ κ. Μαγδαληνῆς συνείθιζε νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν οἰκίαν, ἡ θυρωρὸς ἠγέρθη ὡς αὐτομάτως, ἔλαβεν ἀφ' ἑνὸς συρταρίου τὸ κλειδίον τοῦ θαλάμου του, ἔλαβε καὶ τὸ κηροπήγιον ὅπερ αὐτὸς μετεχειρίζετο καθ' ἑσπέραν, ἵνα φωτίζῃ τὴν κλίμακα ἀναβαίνων, καὶ τὸ μὲν κλειδίον ἐκρέμασεν εἰς καρφίον τι, ὅπόθεν αὐτὸς τὸ ἐλάμβανε συνήθως, τὸ δὲ κηροπήγιον ἀπέθεσεν ἐκεῖ πλησίον, ὡς εἰ τὸν περιέμενε. Ἔπειτα ἐκάθησε πάλιν εἰς τὴν καθέδραν της, καὶ ἐπανέλαβε τὰς σκέψεις. Ἡ πτωχὴ γραῖα, πάντα ταῦτα ἔκαμε μὴ ἔχουσα τὴν συνείδησιν αὐτῶν, διότι μόλις μετὰ παρέλευσιν δύο ὡρῶν, ἐξελθοῦσα τῶν σκέψεών της, ἀνέκραξεν, — Ἴδε, ἴδε! Ἔλα, κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ! ἔπιασα κ' ἔβαλα τὸ κλειδί του εἰς τὸ καρφί!

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἠνοίχθη ἡ ὕαλος τοῦ πρὸς τὴν αὐλὴν παραθύρου της, μία χεὶρ εἰσήχθη διὰ τοῦ ἀνοίγματος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτὴ ἔλαβε τὸ κλειδίον, ἔλαβε τὸ κηροπήγιον, καὶ ἧναψε τὸ κηρίον ἐκ τοῦ λύχνου τῆς θυρωροῦ. Αὕτη ἐγείρει τοὺς ὀφθαλμούς της, καὶ μένει ἐκστατική. Ἠθέλησε νὰ βάλῃ φωνήν, ἀλλ' ἡ φωνὴ ἐκόπη εἰς τὸν λάρυγγά της. Ἀνεγνώρισε τὴν χεῖρα, τὸν βραχίονα, τὴν χειρίδα. Ἦτον ὁ κύριος Μαγδαληνῆς.

Ἐφ' ἱκανὰς στιγμάς, ὡς διηγεῖτο ἀκολούθως, αὐτὴ ἡ ἰδία ἔμεινεν ἐκστατική. — Αὐθέντη κύριε δήμαρχε! ἀνέκραξε τέλος· καλέ, ἐγὼ σᾶς ἐθαῤῥοῦσα...

Καὶ διεκόπη· διότι, ἂν ἐτελείωνε τὴν φράσιν της, θὰ ἔλειπε τοῦ σεβασμοῦ τοῦ περιεχομένου ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς αὐτῆς φράσεως. Ὁ Γιάννης Ἀγιάννης ἦτο πάντοτε πρὸς αὐτὴν ὁ κύριος δήμαρχος.

Τὴν φράσιν ταύτην ἀπετελείωσεν ὁ Ἀγιάννης. — Εἰς τὴν φυλακὴ μ' ἐθαῤῥοῦσες, εἶπε. Ναί, ἐκεῖ ἤμουν, ἀλλ' ἔσπασα τὸ ὑαλὶ ἑνὸς παραθύρου, ἐπήδησα ἀπὸ ἕνα πάτωμα κάτω, εἰς τὸν δρόμο, καὶ ἦλθα, καθὼς μὲ βλέπεις. Τώρα, 'πάγω ἐπάνω, εἰς τὴν κάμερή μου· τρέξε νὰ εἰπῇς εἰς τὴν ὁσία Σεμπλιτία νὰ ἔλθῃ, ἐπειδὴ τὴν θέλω. Θὰ εἶνε βέβαια σιμὰ εἰς τὴν δύστυχη ἐκείνη γυναῖκα.

Ἡ γραῖα ὑπήκουσε παραυτα.

τοῦτο. Ἐκ τῆς κατηγορίας ταύτης οὐδεμιᾶς ξένης δυνάμεως πρόξενον ἢ πράκτορα ἐξαιρῶ».

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὑποψήφιοι βουλευταὶ τῆς ἐπαρχίας Σύρου ἀνεκηρύχθησαν οἱ κ.κ. Α. Πετρίτσης, Α. Βαφειαδάκης, Ἀλοΐσιος Τόμαν, Γ. Μπούμπουλης, Δ. Παρασκευᾶς, Ἰω. Γρυπάρης, Κ. Ἔσλεν, Κ. Κατσάκος, Ν. Σοῦτσος, Π. Καράλης, Π. Πολύδωρος, Στέφανος Ξένος καὶ Στέφανος Σκουλούδης.

— Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ ἔφοροι Φθιώτιδος καὶ Ἠλείας κ.κ. Ι. Σταματούλης καὶ Ι. Τριπολιτζιώτης.

— Ὁμοίως μετετέθησαν ἐναλλὰξ οἱ νομάρχαι Κεφαλληνίας καὶ Εὐβοίας κ.κ. Εὐγενίδης καὶ Γεωργιάδης.

— Ἐξεδόθη καὶ διενεμήθη τὸ τεῦχος τοῦ 1880 τῶν πρακτικῶν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς ἑταιρίας, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων.

— Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τραυματιῶν Γαλλικοῦ συλλόγου Dux de Nemours ἀπέστειλεν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν αὐτοῦ συγκίνησιν ἐπὶ τῇ συμπαθείᾳ ἣν ὁ Ἑλλην. ἐρυθρὸς σταυρὸς ἐξεδήλωσε διὰ τῆς προσφορᾶς τρισχιλίων φράγκων ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν νοσούντων τῆς ἐν Ἀφρικῇ γαλλικῆς στρατιᾶς.

— Ἐν τῇ κάτω Ἀχαΐᾳ πρωτευούσῃ τοῦ δήμου Δύμης τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν συνέστη τηλεγραφικὸς σταθμὸς γ'. τάξεως.

— Ἡ ἐν Ἑρμουπόλει ἐφημερὶς «Πατρὶς» δι' ἐκτάκτου αὐτῆς παραρτήματος ἀναγγέλει ὅτι αἱ πρὸς σχηματισμὸν μεγάλης Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας προτάσεις τοῦ κ. Σκουλούδη ἐγένοντο δεκταὶ καὶ ὅτι δὲν μένει πλέον ἢ ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως, ἧς τὴν σύνταξιν ἀνέλαβον οἱ δικηγόροι κ.κ. Σ. Εὐλάμπιος καὶ Μ. Ἀνύσιος.

— Τὸ αὔριον **Μὴ Χάνεται** θὰ ἦναι πλῆρες σχεδὸν ἀπὸ τὰ καθέκαστα τῆς ἐν Σύρῳ διεξαγομένης **δίκης Βελέντζα** γεγραμμένα ὑπὸ τοῦ ἐκεῖσε ἐπίτηδες μεταβάντος κ. Βλασίου Γαβριηλίδου.

— Κατὰ τὸν «Φάρον τοῦ Βοσπόρου» ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐγκύκλιον εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν ἐπαρχιῶν διατάσσουσαν ἵνα εἰς τὸ μέλλον αἱ μεταξὺ τῶν ξένων ὑπηκόων διαφοραὶ ἐκδικάζωνται εἰς τὰ Τουρκικὰ δικαστήρια. Οἱ πρεσβευταὶ ἑτοιμάζουσιν ἔντονον κοινὴν διακοίνωσιν, ἵνα διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως.

— Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Ἀθήναιον» προσεχῶς ἐκδίδεται ἐν Λονδίνῳ ἡ «Κόλασις» τοῦ Δάντου, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἑλληνικὴν μεθηρμηνευμένη ὑπὸ τοῦ Μουσούρου πασσᾶ, πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἀπένειμεν εἰς τὸν Σουλτάνον τὸ ἀνώτατον παράσημον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἡμιεπίσημα ἰταλικὰ φύλλα σπεύδουσι νὰ καταστήσωσι δῆλον ὅτι ἡ ἀβροφροσύνη αὕτη δὲν πρέπει νὰ ἐκληφθῇ τυχὸν ὡς ἐγκαίνισις ἰταλοτουρκικῆς συμμαχίας καὶ ὅτι ἡ ἀπονομὴ ἰταλικοῦ παρασήμου εἰς τὸν Σουλτάνον ἀνεβλήθη ἐπίτηδες ἄχρι τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῆς βερολινείου συνθήκης.

— Ἀναφορὰ φέρουσα 650 ὑπογραφὰς ἐπεδόθη ἐκ μέρους τῶν κατοίκων Βάρνης πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Βουλγαρίας. Οἱ ὑπογεγραμμένοι εἰσὶ Βούλγαροι, Ἕλληνες καὶ Ἀρμένιοι καὶ διαμαρτύρονται κατὰ τῶν ἐπ' ἐσχάτων ἐν Βουλγαρίᾳ ἀποικισάντων πολυπληθῶν ἀπογόνων τοῦ Μωϋσέως. Ἡ Βάρνα καὶ τὰ περίχωρα αὐτῆς, λέγουσιν οἱ ἀναφερόμενοι κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ἐνοχλητικῶν τούτων ἀποίκων. Ἡ «Βουλγαρία» ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ρουτσουκίῳ δίδει τὰς ἀκολούθους πληροφορίας περὶ τοῦ ἀποικισμοῦ τούτων. Πρὸ τοῦ πολέμου ἐν Βάρνῃ ὑπῆρχον 60 Ἰουδαϊκαὶ οἰκογένειαι, ἐν Προβάδῃ 20 καὶ ἐν Παζαρτζὶκ 2. Σήμερον ὅμως ἐν τῇ πρώτῃ τῶν μνεισθεισῶν πόλεων ἀριθμοῦνται ὑπὲρ τὰς 300 οἰκογένειαι, ἐν Προβάδῃ κατοικοῦσι 80 καὶ τὸ Παζαρτζὶκ ἔχει 119 οἰκογενείας.

Οἱ ἀναφερόμενοι αἰτοῦσι τὴν παρακώλυσιν τοῦ περαιτέρω ἀποικισμοῦ, λέγοντες ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἰσὶ βδέλλαι ῥοφῶσαι τὴν ζωτικὴν ἰκμάδα τοῦ τόπου.

— Ἅπασαι αἱ δυνάμεις, πρώτιστα δὲ καὶ μάλιστα ἡ Ἰταλία, ἀσχολοῦνται μετ' ἀκοιμήτου ζήλου περὶ τὴν αὔξησιν τοῦ τορπιλοφόρου αὐτῶν στόλου. Ἡ Αὐστρία ἐναυπήγησεν ἐσχάτως δύο ἰσχυρότατα πλοῖα τορπιλοφόρα, διανύοντα ἑκάτερον 20 μίλια ἀνὰ πᾶσαν ὥραν καὶ ὡπλισμένα διὰ τεσσάρων τορπιλλῶν συστήματος Whitehead. Καὶ ἡ Ἰταλία ἠγόρασεν ἐσχάτως εἴκοσι τορπιλλοφόρα σκάφη.

— Ὁ φιλελεύθερος βουλευτὴς Ἐβελῖνος Ἄσλεϋ, ὑφυπουργὸς τοῦ ἐμπορίου, ἀγορεύων ἐν Βρίξτων περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εἶπεν· «Ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας ἐν τῷ κόσμῳ ἐξήρτηται πρωτίστως ἐκ τῶν μετὰ τῶν λοιπῶν χωρῶν σχέσεων. Τὰ ἐμπορικὰ ἡμῶν συμφέροντα αὐξάνουσιν ὁσημέραι, Ἄγγλοι ἔμποροι εἰσδύουσι πανταχοῦ τῆς γῆς, ὅλα δ' ἡμῶν τὰ θωρηκτὰ δὲν θὰ ἤρκουν πρὸς τελεσφόρον προστασίαν τοῦ ἀγγλικοῦ ἐμπορίου ἄνευ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐμενείας τῶν ξένων ἐθνῶν. Σκοπὸς τῆς ἐξωτερικῆς ἡμῶν πολιτικῆς δέον λοιπὸν νὰ ᾖ ἡ ἀπόκτησις καὶ ἡ διατήρησις τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐμενείας. Τὸ δόγμα τῆς μὴ ἐπεμβάσεως προήχθη ἴσως εἰς ἄτοπον ὑπό τινων τμημάτων τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος, ἀλλὰ τὴν φυσικὴν ταύτην ἀντίδρασιν ἐπήνεγκεν ἡ ἀνάμιξις τῶν ἀγγλικῶν ὅπλων εἰς ζητήματα μηδόλως ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς, ἀνάμιξις, δι' ἧς περιήλθομεν εἰς μεγάλας δυσχερείας καὶ ἐφορτώθημεν κολοσσιαῖον δημόσιον χρέος. Τὸ φιλελεύθερον κόμμα ἀσπάζεται τὴν πολιτικὴν τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, ἀλλ' ὁσάκις ἡ ἐπέμβασις δὲν ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερῶν ἀρχῶν τῆς δικαιοσύνης ἢ τῶν ζωτικῶν ἡμῶν συμφερόντων. Ἐπιτετραμμέναι ἐπεμβάσεις ἦσαν ἐκεῖναι δι' ὧν ἐξησφαλίσθη ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ προεστατεύθη ἡ Πορτογαλία καθ' ἱσπανικῆς εἰσβολῆς. Ἀλλὰ κατὰ τὸν δανικὸν καὶ τὸν γαλλογερμανικὸν πόλεμον καλῶς ἔπραξεν ἡ Ἀγγλία ἀποσχοῦσα πάσης ἐπεμβάσεως. Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πολιτικὴν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ῥωσσίαν καὶ τὸ Ἀφγανιστάν, νομίζω ὅτι μεγάλως θὰ ἐβελτιοῦτο ἡ ἡμετέρα θέσις, ἐὰν ἐλέγομεν παρρησίᾳ τῇ Ῥωσσίᾳ «Ὀλίγον ἐνδιαφέρει ἡμᾶς τί σκοπεύετε νὰ πράξητε ἐν Τουρκίᾳ, ἀλλὰ φοβούμεθα ὅτι τὰ σχέδια ὑμῶν ἐν τῇ Μέσῃ Ἀσίᾳ ἀπειλοῦσιν ἡμέτερα συμφέροντα». Εἶμαι ἐχθρὸς μυστικῶν συνεννοήσεων καὶ συμφωνιῶν. Ἀλλ' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Αἴγυπτον, ἐπανειλημμέναι ἀναμίξεις εἰς τὰ αἰγυπτιακὰ πράγματα κατὰ τὰ τελευταῖα 40 ἔτη περιήγαγεν ἡμᾶς εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε σήμερον ὑποχωροῦντες θὰ καταστρέφομεν ὅλως τὴν ἡμετέραν ἐπιρροήν. Ἄριστα ἔπραξεν ὁ μαρκήσιος Σαλισβουρίας ἀρνηθεὶς νὰ παραχωρήσῃ τῇ Αὐστρίᾳ, Γερμανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ τὸν ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ἔλεγχον, ὃν ἀσκοῦμεν νῦν μετὰ τῆς Γαλλίας. Ἀλλ' ἡ Γαλλία εἶναι σύμμαχος ζηλότυπος καὶ φιλύποπτος. Νομίζω ὅτι ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν αὐτῇ παρρησίᾳ· «Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προσαρτήσωμεν τὴν Αἴγυπτον. Θέλομεν ὅμως νὰ ἔχωμεν πάντοτε ἀνοικτὴν τὴν διώρυγα καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ φράξῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἑτέρα τις χώρα. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀξιοῖτε ἀποκλειστικὴν ἐπιρροήν, εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ συμπράξωμεν μεθ' ὑμῶν. Ἀλλὰ δὲν θ' ἀνεχθῶμεν νὰ βάλῃ τὸν πόδα ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ἄλλη τις δύναμις πλὴν ὑμῶν, οὐδὲ ν' ἀλλοιώσητε ὑμεῖς τοὺς ἄχρι τοῦδε ὅρους».

— Ἡ «Βακήτ» γράφει: Κατὰ τὸ συνομολογηθὲν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν πιστωτῶν συμβόλαιον ἡ διεύθυνσις τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων ἀντικατασταθήσεται διὰ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁμολογιούχων. Ἀλλὰ προσεγγιζούσης τῆς πρώτης τοῦ ἔτους νῦν κατὰ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ ἀδυνάτου ὄντος τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νέας διευθύνσεως, ἀπεφασίσθη, λέγεται ἵνα ἡ διεύθυνσις τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων διαχειρίζεται τὰς προσόδους ἐν ὀνόματι τῶν πιστωτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἑβδομάδας. Λέγεται ὅτι ἀναγκαῖον παρεστάθη ὅπως ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῶν πιστωτῶν παρακάθηται καὶ ἐπίτροπος τῶν τραπεζιτῶν τοῦ Γαλατᾶ, καὶ ὅπως τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος τῶν τραπεζιτῶν τούτων ἐπὶ τῶν ἄλλων πιστωτῶν ἐπικυρωθῇ δι' ἰδιαιτέρου συμβολαίου. Ἀγγέλλεται ὅτι πρὸς ἐξομάλυνσιν τῶν ἐπὶ τούτῳ δυσχερειῶν ληφθήσεται τὸ κατάλληλον μέσον. Καὶ οἱ εὐρωπαῖοι ἐπίτροποι ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς τραπεζίτας τοῦ Γαλατᾶ, διὸ καὶ οὐδεμία δυσχέρεια ἐν τούτῳ ἀναφυήσεται εἴτε νῦν εἴτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἡ δὲ «Χακηκάτ», λέγει ὅτι καθὰ ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς κύκλοις ᾄδεται καίτοι ἐν παντὶ σχεδὸν σημείῳ ἐπῆλθεν ὁμοφωνία μετὰ τῶν εὐρωπαίων ἐπιτρόπων οὐχ ἧττον ἡ ἀνταλλαγὴ τῆς ἐπικυρώσεως τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων ἀναβληθήσεται μέχρις οὗ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κρατῶν καὶ ἐπικυρωθῇ ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπὸ τῶν συνυπογραψασῶν τὴν βερολίνειον συνθήκην δυνάμεων.

— Ἡ «Χακηκάτ» θεωροῦσα ὡς πρόωρον τὴν εἴδησιν, καθ' ἣν ὁ Γαζῆ Μουχτὰρ ἀπέρχεται εἰς Ἀσίαν ὡς ἐπίτροπος διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐπάγεται τάδε: Κατ' ἀκριβεῖς ἡμῶν πληροφορίας, αἱ ἐν Ἀσίᾳ μεταρρυθμίσεις ἄρξονται ἀπὸ τῶν καζάδων τῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς νομαρχίας πρωτευούσης προχωρήσουσι μέχρι Βασσόρας καθ' ὅλους τοὺς νομούς. Αἱ μεταρρυθμίσεις αὗται ἄρξονται ταὐτοχρόνως ἁπανταχοῦ ἅμα τῇ ἀνακοινώσει τῶν σχετικῶν κανονισμῶν καὶ τῶν καταλλήλων ἐκτελεστικῶν μέτρων εἰς τοὺς νομάρχας. Ὁ διορισμὸς μάλιστα μουτεσαριφῶν ἐν τῷ κέντρῳ τῶν νομῶν ἐπερείδεται ἐπὶ τοῦ σκοποῦ τούτου τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μεταρρυθμίσεων οὕτως, ὥστε νὰ ὑποβοηθῆται τὸ ἔργον τῶν νομαρχῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ. Λέγεται ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ μεταρρυθμιστικοῦ τούτου ἔργου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς μαρτίου. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἁρμοδίων οἱ σχετικοὶ κανονισμοὶ τοσοῦτο

Ὁ Ἀγιάννης ἔκρινε περιττὸν νὰ τὴν συστήσῃ μὴ εἴπῃ τ' εἰς οὐδένα· ἦτο βέβαιος ὅτι αὕτη θὰ τὸν ἔκρυπτε κάλλιον, θὰ ἔκρυπτεν αὐτὸς ἑαυτόν.

Οὐδέποτε ἔγεινε γνωστὸν πῶς κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αὐλήν, οὐδενὸς ἀνοίξαντος εἰς αὐτὸν τὴν μεγάλην θύραν της. Εἶχε, καὶ ἔφερε πάντοτε ἐπάνω του, ἓν ἀντικλείδιον, δι' οὗ ἠνοίγετο μικρά τις θύρα πλαγία τῆς αὐλῆς· ἀλλ' ὅταν τὸν ἔβαλον εἰς τὴν φυλακήν, βεβαίως θὰ ἐξήτασαν τὰ φορέματά του καὶ θὰ τοῦ ἀφήρεσαν τὸ κλειδίον ἐκεῖνο. Ὁπωσδήποτε, τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἔμεινεν ἀνεξήγητον.

Ἀνέβη τὴν κλίμακα τοῦ θαλάμου του, ἀφῆκε τὸ φῶς εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς κλίμακος, ἤνοιξε τὴν θύραν του ἀθορύβως, καὶ προχωρήσας ψηλαφητί, ἐπορεύθη καὶ ἔκλεισε τὸ παράθυρον· ἔπειτα δ' ἐπέστρεψεν, ἐπῆρε πάλιν τὸ φῶς, καὶ ἐκλείσθη ἐντὸς τοῦ θαλάμου. Τὰ προφυλακτικὰ ταῦτα μέτρα ἔλαβεν, ἵνα μὴ ἴδωσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ ὅτι ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ δωματίου του φῶς.

Ἔρριψε τὸ βλέμμα του περὶ αὐτόν, εἰς τὴν τράπεζάν του, εἰς τὴν καθέδραν του, εἰς τὴν κλίνην του, ἥτις διετέλει πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐστρωμένη καὶ ἄθικτος. Οὐδαμοῦ ἐφαίνετο ἴχνος τῆς ἀταξίας τῆς προχθεσινῆς νυκτός. Ἡ θυρωρὸς εἶχε βάλει εἰς τάξιν τὸν θάλαμον, εὑροῦσα δὲ εἰς τὴν στάκτην τῆς ἑστίας τὰ σίδηρα τῶν δύο ἄκρων τῆς ῥάβδου, καὶ τὸ δίφραγκον, ὅλον ἠμαυρωμένον ὑπὸ τοῦ πυρός, τὰ ἐπῆρε, καὶ τὰ εἶχεν ἀποθέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Ὁ Ἀγιάννης ἔλαβεν ἓν φύλλον χαρτίου καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ· «Αὐτά εἶνε τὰ δύο σίδηρα τὰ ὁποῖα εἶχεν εἰς τὰ ἄκρα του τὸ ῥαβδί μου, εἶνε δὲ καὶ τὸ δίφραγκο τὸ ὁποῖον εἶχα κλέψει ἀπὸ τὸν Μιχαλάκη, τὸ παιδὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἀνέφερα εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον.» Ἐπέθεσα δ' ἐπὶ τοῦ χαρτίου τὸ ἀργυροῦν νόμισμα καὶ τὰ δύο ἐκεῖνα σιδήρια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὰ ἴδῃ ἀμέσως πᾶς ὅστις θὰ εἰσήρχετο εἰς τὸν θάλαμον. Ἤνοιξεν ἔπειτα ἓν συρτάριον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἐξήγαγε παλαιόν τινα χιτῶνά του· τοῦτον ἔσχισεν εἰς ῥάκη, καὶ ἐντὸς αὐτῶν ἐτύλιξε τὰ δύο ἀργυρᾶ κηροπήγια. Πάντα ταῦτα χωρὶς βίας ἢ ταραχῆς τινος. Τυλίσσων τὰ κηροπήγια τοῦ ἐπισκόπου, ἔδακνε συγχρόνως τμῆμά τι μελανοῦ ἄρτου, καὶ ἔτρωγε. Ἴσως ἦτον ἄρτος τῆς φυλακῆς, ὃν ἔλαβε δραπετεύων. Τοῦτο ἐπιστοποιήθη ἐκ τῶν ψιχίων, ἅτινα εὑρέθησαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ θαλάμου, ὅταν ἦλθεν ἀκολούθως ἡ ἀστυνομία καὶ ἠρεύνησε.

Ἐν τούτοις, ἠκούσθησαν εἰς τὴν θύραν δύο κρούσματα ἐλαφρά.

— Ἐμπρός! εἶπε.

Ἦτον ἡ ὁσία Σεμπλιτία· ὠχρά, καὶ εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς κοκκίνους· ἔτρεμε δὲ εἰς τὰς χεῖράς της τὸ κηρίον ὃ ἐκράτει. Αἱ δειναὶ περιστάσεις τοῦτο ἔχουσιν ἴδιον, ὅτι, ὅσον καὶ ἂν ὦμεν τέλειοι ἢ ἀπαθεῖς, ἀποσπῶσιν ἐκ τοῦ βάθους τῶν σπλάγχνων ἡμῶν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ τὴν βιάζουσι νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸ φῶς. Ὑπὸ τὰς συγκινήσεις τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἡ καλογραῖα κατέστη πάλιν γυνή. Πρίν, εἶχε κλαύσει· νῦν δὲ καὶ ἔτρεμε.

Ὁ Ἀγιάννης ἔγραψεν ὀλίγας λέξεις· δόσας δὲ τὸ ἔγγραφον εἰς τὴν μοναχήν, — Αὐτό, ὁσία μου ἀδελφή, τὴν εἶπε, θὰ τὸ ἐγχειρίσῃς εἰς τὸν ἅγιον ἐφημέριον.

Ἐπειδὴ τὸ γράμμα ἦτον ἀνοικτόν, ἡ καλογραῖα ἔρριψεν ἐπ' αὐτὸ τὰ βλέμματά της. — Εἰμπορεῖς, τὴν εἶπε, νὰ τὸ ἀναγνώσῃς.

Ἡ ὁσία Σεμπλιτία ἀνέγνωσε· — «Παρακαλῶ τὸν ἅγιον ἐφημέριον νὰ ἐπιτηρῇ τὰ πράγματα ὅσα ἀφίνω ἐδῶ μέσα, καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης μου, καθὼς καὶ τῆς ταφῆς τῆς γυναικὸς ἥτις ἀπέθανε σήμερον. Τὰ ἐπίλοιπα μένουν εἰς τοὺς πτωχούς.»

Ἡ καλογραῖα ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ μόλις ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ ἄναρθρά τινα. Κατώρθωσε μολοντοῦτο νὰ εἴπῃ, — Δὲν ἐπιθυμεῖ ὁ κύριος δήμαρχος νὰ ἴδῃ τελευταίαν φορὰν καὶ ἐκείνην τὴν δυστυχῆ;

— Ὄχι, ἀπεκρίθη οὗτος· μὲ καταδιώκουν· ζητοῦν τὰ ἴχνη μου· ἂν μὲ συνελάμβαναν μέσα εἰς τὸ δωμάτιόν της, αὐτὸ θὰ διετάραττε τὴν νεκράν.

Μόλις ἐπέρανε τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἠκούσθη εἰς τὴν κλίμακα μέγας θόρυβος· κρότος βημάτων ἀνθρώπων ἀναβαινόντων, καὶ ἡ γραῖα θυρωρὸς κράζουσα, — Ὄχι, κύριέ μου, ὄχι! σᾶς κάμνω ὅρκο εἰς τὸν Θεό, πῶς ὅτι ὅλη αὐτὴ τὴν ἡμέρα, καὶ ἕως αὐτὴ τὴν ὥρα, δὲν ἔλειψα οὔτε μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴν θύρα· δὲν εἶδα νὰ ἔμβῃ κανείς!

Ἄνθρωπός τις δὲ ἀπεκρίνετο, — Καὶ ὅμως εἶνε φῶς μέσα εἰς αὐτὴ τὴν κάμερη.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον ὁ Ἰαβέρης· ἐγνωρίσθη ἐκ τῆς φωνῆς.

Ὁ θάλαμος ἦτο κτισμένος εἰς τρόπον ὥστε ἡ θύρα του, ἀνοιγομένη, ἔκρυπτε τὴν δεξιόθεν τοῦ εἰσερχομένου γωνίαν τοῦ τοίχου. Ὁ Ἀγιάννης ἔσβεσε πάραυτα τὸ κηρίον, καὶ τρέξας, ἐκρύβη εἰς τὴν γωνίαν ταύτην, ἡ δὲ ὁσία Σεμπλιτία ἐγονυπέτησε πλησίον τῆς τραπέζης.

Ἡ θύρα ἠνοίχθη. Εἰσῆλθεν ὁ Ἰαβέρης.

Ἔξω, ἠκούοντο ψιθυρισμοὶ ἀνθρώπων πολλῶν, καὶ ἡ φωνὴ τῆς θυρωροῦ, ἀρνουμένης πάντοτε ὅτι εἰσῆλθεν ὁ αὐθέντης της.

Ἡ μοναχὴ οὐδ' ἤγειρε τοὺς ὀφθαλμούς της. Προσηύχετο. Τὸ κηρίον ἵστατο ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας ἐσβεσμένον, ἀλλ' ἡ θρυαλλίς του ἔτι ἔκαιε· εἰς αὐτῆς δὲ τὸ ἀμυδρότατον φέγγος, ὁ Ἰαβέρης διακρίνας τὴν καλογραῖαν, ἔμεινεν ἀμφίρροπος.

Ὡς γινώσκομεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ Ἰαβέρη, κατὰ βάθος ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἔτρεφεν ἄπειρον σέβας πρὸς πᾶσαν ἀρχήν· ὡς πρώτην δὲ πασῶν τῶν ἀρχῶν ἐθεώρει τὴν ἐκκλησιαστικήν. Ἦτο φιλόθρησκος, ἐπιπόλαιος ὅμως καὶ κατὰ τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ πᾶν ἄλλο. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, πᾶς ἱερεὺς ἦτο πνεῦμα ἀλάνθαστον, πᾶσα δὲ μοναχή, πλάσμα ἀναμάρτητον. Ὁ ἱερεύς, ὁ μοναχός, ἡ μοναχή, ἦσαν ψυχαὶ κεχωρισμέναι ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου διὰ τοίχου μίαν μόνην θύραν ἔχοντος, καὶ ταύτην οὐδέποτε ἀνοιγομένην, εἰμὴ πρὸς ἔξοδον τῆς ἀληθείας.

Ἅμα εἶδε τὴν καλογραῖαν, τὸν ἦλθε ν' ἀναχωρήσῃ. Ἀλλ' εἶχε καὶ ἄλλο χρέος, συνέχον καὶ προσωθοῦν αὐτὸν ἐπιτακτικῶς κατ' ἐναντίαν διεύθυνσιν. Ἔμεινε λοιπὸν ἀκίνητος, καὶ μόνον ἐτόλμησε μίαν ἐρώτησιν ν' ἀποτείνῃ πρὸς τὴν ὁσίαν Σεμπλιτίαν, ἣν ὁ Ἰαβέρης ἐγνώριζε καὶ ἐσέβετο ἰδιαιτέρως, ὡς οὐδέποτε ψευσθεῖσαν ἐπὶ ζωῆς αὐτῆς.

πλήρεις εἰσὶν ὥστε ἀναλόγως τῶν καταβληθησομένων προσπαθειῶν θὰ ἐπιτευχθῶσιν οὐκ εἰς μακρὸν τὰ ποθούμενα ἀποτελέσματα, μέλλοντα νὰ καταπλήξωσι φίλους τε καὶ ἐχθρούς.

— Αἱ τὴν πρωΐαν κατὰ τὸ ἐναρκτήριον μάθημα τοῦ κ. Κωνσταντινίδου συμβᾶσαι ἀταξίαι, ἐπανελήφθησαν καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν παραδόσεων τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἰατρικῆς κ. Γαλβάνη, ὃν εἰσελθόντα ὑπεδέχθη ῥαγδαία καὶ μακρὰ ἀποδοκιμασία ὀφειλομένη εἰς τὸν ἀνοίκειον τρόπον δι' οὗ κατελήφθη καὶ ἡ ἕδρα αὐτοῦ παρὰ τὰ ἀκαδημαϊκὰ νόμιμα.

— Κατὰ τὸν «Φάρον τοῦ Βοσπόρου» τὸ παρελθὸν σάββατον συνῆλθεν ἐν τῇ Ῥωσσικῇ πρεσβείᾳ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν πρώτων διερμηνέων τῶν πρεσβειῶν ὅπως ἐξετάσῃ τὸν νέον τρόπον, ὃν ἡ Πύλη ὑπέδειξεν ἐσχάτως πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἐν Τουρκίᾳ προξένων τῶν δυνάμεων.

— Κατὰ τοὺς «Συλλόγους» πέντε κοράσια ἐκ 5 μερῶν τῆς Μακεδονίας ἐκόμισεν εἰς Βουκουρέστιον πρὸς ἐκπαίδευσιν ἡ ῥωμουνικὴ προπαγάνδα. Τὰ εἰσήγαγε δὲ εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον τῆς ἡγεμονίδος Ἑλένης. Τὰ κοράσια ταῦτα ἔσονται αἱ μητέρες καὶ ἀπόστολοι τοῦ ἁγνοῦ ἐν Μακεδονίᾳ Ῥωμουνισμοῦ.

— Κατὰ τὴν «Φιλιππούπολιν» ὁ διάσημος ἀρχιληστὴς Σπανός, ὅστις πρό τινων μηνῶν κατετάραττε τὴν ἡσυχίαν τῶν δυτικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας, εὑρίσκεται ἤδη εἰς Μακεδονίαν, διασπείρων τὸν τρόμον εἰς τὴν πλουσίαν ἐπαρχίαν τῆς Κατερίνας. Κατ' εἰδήσεις ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ Σπανὸς τοσοῦτον ἐθρασύνθη, ὥστε δὲν φοβεῖται νὰ περιέρχηται ἀναφανδὸν εἰς τὰ πέριξ τῶν πόλεων, καταφρονῶν τὰς πρὸς καταδίωξιν αὐτοῦ ἀποσταλείσας στρατιωτικὰς δυνάμεις.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ «Νεολόγῳ» ἀναγινώσκομεν, ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς δημοσιεύει ἐπιτόπιον φύλλον, ἡ ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει ἀποδεκτὴ γενομένη ὑπό τε τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων ὁμολογιούχων οἰκονομικὴ σύμβασις περιέχει 25 ἄρθρα μετὰ πολλῶν πινάκων, δεικνυόντων τὰς παραχωρουμένας προσόδους, τὰς διαφόρους κατηγορίας τῶν δανείων μετὰ τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογοῦντος μέρους τοῦ τόκου καὶ τοῦ χρεωλυσίου. Τὸ ἄρθρον 22, τὸ καὶ τελευταῖον, φέρει τάδε:

«Ἡ κυβέρνησις θ' ἀνακοινώσῃ ἄνευ χρονοτριβῆς εἰς τὰς δυνάμεις τὸ παρὸν διάγγελμα, ὅπερ τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως, ἐκτὸς μόνον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν διοίκησιν τῶν παραχωρουμένων προσόδων, ἥτις ἄρξεται τὴν 1)13 Ἰανουαρίου 1882».

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἡ περὶ μονοπωλίου τῶν καπνῶν πρότασις τοῦ κ. Βάλφρεϋ, ἥτις ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἐν τῇ προχθεσινῇ συνεδριάσει ἔχει οὕτω: «Τὰ κέρδη τοῦ συνεταιρικοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν θὰ διανέμωνται μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως, τῶν ὁμολογιούχων καὶ τῆς ἐκμεταλλευτικῆς ἑταιρίας ἐπὶ ὅροις, οἵτινες ὑπολείπεται νὰ καθορισθῶσιν».

Καθὰ χθὲς ἀνεγράφομεν, ἐν τῷ νέῳ διοικητικῷ συμβουλίῳ τῶν ἐξ ἐμμέσων φόρων θὰ παρακάθηται καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν τραπεζιτῶν τοῦ Γαλατᾶ, προσθετέον, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος συμβουλευτικὴν μόνον θὰ ἔχῃ ψῆφον καὶ ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ θὰ λήξῃ ἅμα ἐξοφλουμένων τῶν πρὸς τοὺς εἰρημένους τραπεζίτας ὀφειλῶν τοῦ κράτους.

Σήμερον (Τετάρτη), καθὰ ἀγγέλλει ἡ «Βακήτ», γίνεται ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Σερβέρπασσᾶ νέα συνεδρίασις, ἥτις ἔσται ἡ τελευταία, ἐν ᾗ παρακαθήσουσιν οἱ τῶν ξένων πιστωτῶν ἀντιπρόσωποι.

— Ἡ Σάρα Βέρναρδ ἐξ Ἰασίου, ἔνθα εἶχε δώσει τινὰς παραστάσεις, μετέβη εἰς Ὀδησσόν, ἔνθα μόνον μίαν παράστασιν ἐπρόφθασε νὰ δώσῃ, διότι ὑπέπεσε καὶ αὐτὴ ὡς ἑβραία εἰς τὸν καταδιωγμὸν ὃν αὐτόθι ὑφίστανται οἱ ἑβραῖοι. Μετὰ τὴν παράστασιν 6 χιλ. λαοῦ ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ δι' ἧς ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ περιεκύκλωσαν τὸ ὄχημά της κραυγάζοντες· Ζήτω ἡ Γαλλὶς καλλιτέχνις . . . θάνατος εἰς τὴν ἑβραίαν! . . . ἐντὸς τοῦ ὀχήματος ἐρρίφθη ἀνθοδέσμη ἐξ ἀνθέων δηλούντων θρίαμβον καὶ ἐξ ἀγγουρίων δηλούντων μῖσος. Ἔθραυσαν τὰς ὑέλους τῶν θυρίδων τοῦ ὀχήματός της, ἡ κ. Γκεράδ ἐλιθοβολήθη εἰς τὸ στῆθος, ὁ κ. Ζαρὲτ προσεβλήθη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῶν ὑέλων καὶ ὁ ἡνίοχος ἐτραυματίσθη. Τὴν ἐπιοῦσαν ἡ Σάρρα ἀνεχώρησεν διὰ τὴν Μόσχαν.

— Κατ' αὐτὰς ἐξετελέσθη τὸ μνημεῖον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ στηθῇ ἐν τῇ Κριμαίᾳ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἰταλῶν τῶν πεσόντων κατὰ τὸν πρὸς τὴν Ῥωσίαν πόλεμον. Ἡ τελετὴ προμηνύεται λίαν μεγαλοπρεπής· καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς Ἰταλίας σκοπεύει νὰ ἐκλέξῃ στρατιωτικοὺς διαφόρων βαθμῶν, λαβόντας μέρος εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον, ὅπως ἀποτελέσωσιν ἀντιπροσωπευτικὴν ἐπιτροπήν, ἥτις θέλει μεταβῇ εἰς Κριμαίαν καὶ συμμετάσχει τῆς τελετῆς.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Συνεπαρχιῶται!

Ἀνακηρυχθεὶς ὑποψήφιος διὰ τὴν θέσιν τοῦ βουλευτοῦ ἐν Ἀττικῇ ζητῶ τὰς ψήφους σας.

Ἐν τῷ δικαιώματί σας ἀπαιτεῖται πρόγραμμα τῆς πορείας τῶν ἐκλεξίμων, πλὴν καὶ ἄλλοτε τοῦτο ἐπιδιώξαντες παρετηρήσατε ὅτι οἱ ἐκλεχθέντες ἐλησμόνησαν τὰς ἐπαγγελίας των, ὥστε αἱ τοιαῦται διαβεβαιώσεις ὀλίγην πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ψήφου σας.

«Ἕκαστος βουλευτὴς εἶναι μονάς» καὶ ἐκ τῶν προτέρων πᾶσα ὑπόσχεσίς του ἀμφιβάλλεται ἐκ τοῦ ἀδυνάτου.

Ἐπιθυμῶ νὰ ὑποσχεθῶ πᾶν τὸ σωστικόν, ἀλλὰ τοῦτο συνῳδὰ πρὸς τ' ἀνωτέρω θὰ ἦναι φενάκη ἢ σχέδιον παραπλανήσεως τῆς συνειδήσεως τοῦ ἐκλογέως.

Ἐπὶ δὲ τῶν δυνατῶν ὑπόσχομαι νὰ τηρήσω εὐλαβῶς τὸ καθῆκόν μου καὶ νὰ διαθέσω τὴν ψῆφον μου ὑπὲρ παντὸς ἔργου, παράξοντος τὴν εὐημερίαν τοῦ ἔθνους.

Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ ἑνωθῶσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πολλαὶ βουλευτικαὶ μονάδες εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς δυνάμεως πρὸς ὑποστήριξιν πάσης καλῆς πράξεως ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ πρὸς ἀπόκρουσιν πάσης κακῆς, πρὸς ἐπιδίωξιν τοῦ περιορισμοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρὸς χειραφεσίαν τῶν δήμων, ἐφ' ὧν δεσπόζει εἷς διοικητικὸς ὑπάλληλος πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς βιομηχανίας διὰ τῆς αὐστηρᾶς πλὴν δικαίας φορολογίας ἐπὶ τῆς κατειργασμένης καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσκομιζομένης ὕλης καὶ πρὸς διόρθωσιν τῶν ἐκ τῆς χλιαρᾶς καὶ πολυτύπου δικαιοσύνης πηγαζόντων κακῶν.

Ἡ ψῆφος μου ἔσεται ὑπὲρ τῶν ἄνω, καὶ μέλαινα πρὸς τιμωρίαν τῶν κακῶν πράξεων τῆς ἐπιτελεσάσης τοιαύτας ὑφισταμένης κυβερνήσεως, ἥτις εἶναι ἡ κυρίως παραγωγὸς τῆς γαγγραινώδους καταστάσεως, εἰς ἣν διατελεῖ τὸ δυστυχὲς ἔθνος, οὗτινος τὸ αἷμα καὶ τὸ χρῆμα, προσφερθὲν ἀφθόνως καὶ ἀγογγύστως, ἀπερρόφησαν ὑπάρξεις πολιτικῆς ἐξαχρειώσεως.

Εἰδικώτερον δὲ ὀφείλω βεβαίως διὰ τῆς ψήφου μου νὰ ὑποστηρίξω μέσα πρὸς ἀνακούφισιν τῆς πασχούσης γεωργικῆς τάξεως, ὡς καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων καὶ νὰ ζητήσω προσέτι τὴν σύστασιν ἐμποροδικείου ἀναγκαιοτάτου ἐν τῇ ἐμπορικωτάτῃ πόλει τοῦ Πειραιῶς.

Εἶσθε ἐλεύθεροι νὰ πιστεύσητε τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς μελλούσης πολιτείας μου σκέψεων ἀνθρώπου, ἀ ν ή κ ο ν τ ο ς ε ἰ ς τ ὰ ς τ ά ξ ε ι ς τ ο ῦ ἐ ρ γ ά τ ο υ κ α ὶ β ι ο μ η χ ά ν ο υ λαοῦ καὶ οὐχὶ εἰς τὴν τάξιν τῆς συνήθως διεπούσης ἀριστοκρατίας, παριστανομένης τὸ πλεῖστον ὑ π ὸ τ ὸ ν ψ ε υ δ ῆ κ α ὶ π ρ ο σ π ο ι η τ ὸ ν μ α ν δ ύ α ν τ ο ῦ ἀ ν τ ι π ο λ ι τ ε υ ο μ έ ν ο υ, καὶ ἐνθυμουμένης ὑμᾶς κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, καὶ αἵτινες σκέψεις μου νομίζω, ὅτι ἀποτελοῦσι τὸν τρόπον πρὸς θεραπείαν τοῦ πλεονάζοντος κακοῦ, ὅπερ εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, γαλουχεῖ καὶ μεγαλύνει τὸ μίασμα τῆς συγκεντρωτικῆς διοικήσεως, ἀποτελουμένης ἐκ καθαρμάτων, καθ' ὧν ἀείποτε ἀντεπολιτεύθην, ὡς ἄτομον, καὶ ἀντιπολιτευθήσομαι ἐν τῷ κοινοβουλίῳ, ἂν μὲ ἐκλέξητε μέλος αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1881

Ὁ συνεπαρχιώτης σας

Κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς Θετταλομαγνησίας

τῶν εἰκοσιτεσσάρων χωρέων τοῦ Πηλίου ὄρους

Εἰς πᾶσαν καλῶς ὠργανισμένην κοινωνίαν, κάθε μέλος αὐτῆς ὀφείλει νὰ πράττῃ ὅ,τι δύναται πρὸς τὸ κοινὸν αὐτῆς συμφέρον. Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ὁρμώμενος, ἔρχομαι μετὰ θάρρους νὰ σᾶς προτείνω νὰ μὲ ἐκλέξητε βουλευτὴν τῆς ἐπαρχίας Θετταλομαγνησίας, ὡς ἐξ αὐτῆς κἀγὼ καταγόμενος, ἐκ τοῦ χωρίου Ζαγορᾶς, ἐκπατρισθεὶς οἰκογενειακῶς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱερᾶς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, προδηλοποιῶν συγχρόνως καὶ τὰς ἀρχάς μου, ἃς θέλω τηρήσει θρησκευτικῶς, τουτέστι θέλω εἶσθαι μακρὰν πάσης ἰδιοτελείας, θέλω εἶμαι ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας, οὐδέποτε θέλω προτιμήσει προσωπικὰ συμφέροντα ἐνώπιον τῶν δημοσίων, θέλω εἶμαι ἄγρυπνος φύλαξ τῶν νόμων καὶ τοῦ Συντάγματος, ζηλωτὴς τῆς δόξης καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἔθνους καὶ αὐτοῦ τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου καὶ πάσης εὐημερίας καὶ ὀλβιότητος· οὐδέποτε θέλω ὑποχρεωθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, συνιστῶν τινα ἐκ τῶν συμπολιτῶν μου εἰς κανένα τῶν ὑπουργῶν δι' ὁποιανδήποτε δημοσίαν θέσιν, ἐπειδὴ καὶ ἡ βουλευτικὴ θέσις πρέπει νὰ διατηρῆται ἀνεξάρτητος καὶ ἐλευθέρα ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς, ἀλλ' ἡ ἱκανότης καὶ ἡ τιμιότης ἑνὸς ἑκάστου ἂς ἦναι ἡ μόνη σύστασίς του, θέλω εἶμαι ἀμείλικτος ἀντιπολιτευόμενος καὶ πολέμιος εἰς τὰ πράγματα, τὰ κακῶς ἔχοντα, καὶ οὐδέποτε εἰς πρόσωπα, θέλω φροντίσει μετὰ τῶν ὀρθοφρονούντων βουλευτῶν περὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐπικυρώσεως ἀστικοῦ πολιτικοῦ Κώδικος πρὸ πολλοῦ ἑτοίμου παρὰ ἀξιοτίμου ἐπιτροπῆς Νομομαθῶν, θέλω ἐπίσης προσπαθήσει περὶ τῆς καταλλήλου θεραπείας πολλῶν διατάξεων τῆς ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ τῆς δικαστικῆς οὕτως εἰπεῖν λώβης, ἥτις, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἀνεπτύχθη ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς κατασχέσεως τῶν ἀκινήτων κτημάτων καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν παραχώρησιν τῆς περιουσίας τῶν ὀφειλετῶν καὶ τῆς ἀκράτου στρεψοδικίας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, στηριζομένης εἰς τὸ πολύπλοκον τῶν διαφόρων διατυπώσεων, καὶ ἐντεῦθεν ἀκολάστως πως προῆλθεν ἐν τῇ Ἑλλάδι κακὴ πίστις τῶν συναλλαγῶν, ἀχρηματία καὶ δεινὴ τοκογλυφία—καὶ οὕτω λυμαίνεται ἀδίκως ὁ τόπος.

Σᾶς παρατηρῶ προσέτι, ὅτι εὐχαρίστως θέλω ὑποχωρήσει ἅμα παρουσιασθῶσιν ἄλλοι ἀντ' ἐμοῦ κρείττονες μὲ τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ μὲ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν τοῦ νὰ πράξωσι τὸ ἀγαθὸν ἐν γένει ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ μερικῶς τῆς ἐγχωρίου ἐμῆς πατρίδος.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι ἂν ἡ ἐπαρχία μας ἐκλέξῃ βουλευτὰς μὲ τὰς ῥηθείσας ἀρχὰς καὶ τὴν ἀφιλοκέρδειαν, τὸ παράδειγμα τοῦτο θέλει ἐπενεργήσει καὶ εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, τότε δὲ παύει πρόρριζα ἡ μεγίστη σπουδαρχία, ἐξ ἧς πηγάζουσιν αἱ στάσεις καὶ αἱ ἐμφύλιοι ταραχαί, αἵτινες πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐκλόνισαν ἐκ θεμελίων τὸ Κράτος ὁλόκληρον· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Κυβέρνησις θέλει συσταλῇ καὶ παύσει τοῦ νὰ ἐπιτίθηται διὰ τῶν ὑποψηφίων της κατὰ τῆς ἐλευθέρας ψηφοφορίας τῶν πολιτῶν, γνωρίζουσα, ὅτι οἱ ἐκλεχθησόμενοι βουλευταὶ δὲν ἔχουσιν ἄλλον σκοπὸν παρὰ μόνον τὴν καθαρὰν ἐξάσκησιν τῶν βουλευτικῶν των καθηκόντων ἐντὸς χρόνου κατὰ τὸ δυνατὸν βραχυτέρου.

Ἐπὶ τέλους κρίνω, Κύριοι Συμπατριῶταί μου, ἀναγκαῖον νὰ σᾶς προσθέσω, ὅτι μοὶ εἶναι μὲν λίαν εὐχάριστον τὸ νὰ τιμηθῶ μὲ τὰς ψήφους σας, δὲν θέλει ὅμως μὲ λυπήσει ἡ ἀποτυχία, ἂν ἴδω προτιμωμένους ἄλλους κρείττονας ἐμοῦ καὶ ἱκανωτέρους νὰ πράξωσι τὸ ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς μερικῆς πατρίδος μας καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους· θέλω λυπηθῇ μόνον, καὶ θέλω λυπηθῇ οὐχὶ δι' ἐμαυτόν, ἀλλὰ διὰ τὴν κοινὴν ἡμῶν πατρίδα, ἄν, ὃ μὴ γένοιτο, ἴδω καὶ πάλιν ὑπερισχύον τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην θριαμβεύουσαν, τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὸν φατριασμόν, ὑπὸ τῶν ὁποίων πλεῖστα καὶ μέγιστα κακὰ ἔπαθε καὶ πάσχει τὸ ταλαίπωρον ἔθνος, καὶ τὰ ὁποῖα κακὰ ἐπαπειλοῦσι τὴν τελείαν τῆς πατρίδος ἐξουδένωσιν καὶ καταστροφήν, ἂν δὲν ληφθῶσι μέτρα σωτηρίας καὶ πρόνοια περὶ βελτιώσεως ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἔθνους. Ὑγιαίνοιτε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1881.

Ὑποσημειοῦμαι μετὰ τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ὁ συμπατριώτης Σας Θετταλομάγνης
Δικηγόρος παρὰ πᾶσι τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις
Ν. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Τελευταία ὥρα.

Παρίσιοι, 10 10βρίου 4 π. μ.—Μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. Γαμβέττα ἡ βουλὴ ἐψήφισε διὰ ψήφων 390 κατὰ 103 τὰς πιστώσεις ἃς ἐζήτησε τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοὺς δύο νέους ὑπουργούς. Μετὰ ταῦτα ἐψηφίσθη καὶ ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη μετὰ τῆς Ἰταλίας.

Βιέννη, αὐθημερόν.—Τὸ μέγα θέατρον ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Βερολῖνον, αὐθημερόν.—Διαψεύδεται ἡ φήμη ὅτι ἡ Γερμανία προέτρεψε τὴν Ἀγγλίαν νὰ κυριεύσῃ τὴν Αἴγυπτον.

Πετρούπολις, αὐθημερόν.—Οὐδὲν ἀπαίσιον συνέβη κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἱππέων τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Βιέννη, αὐθημερὸν 8 π. μ.—150 πτώματα ἀπεσύρθησαν ἐκ τοῦ πυρποληθέντος θεάτρου, πιστεύεται ὅτι τὰ θύματα ἀνέρχονται εἰς 200. Ἡ βουλὴ διέκοψε ἀμέσως τὰς συνεδριάσεις εἰς σημεῖον πένθους.

HAVAS

Ἑλληνικὴ Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία κατὰ τὰς Στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἀπέναντι τῆς πύλης τοῦ Ἀδριανοῦ. **Κήρυγμα** τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 11 π. μ. Ἀπὸ δὲ τῆς 3 μέχρι τῆς 4 μ. μ. Ἑρμηνεία τῆς Γραφῆς. Συμπροσευχὴ δὲ ἀπὸ 6—7 τὸ ἑσπέρας ἑκάστης μὲν Πέμπτης ἑλληνιστί, ἀπὸ τῆς 7—8 ἑκάστης δὲ Κυριακῆς ἀγγλιστί. 12

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ. μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα. 14

Τὸ ἀντικείμενον τῆς αὔριον:
«Ποῖα τὰ ἀληθῆ μέσα τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης.»